

Υποθέσεις T-85/94 (92) και T-85/94 (122) (92)

Eugénio Branco, Ld.^a
κατά
Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Καθορισμός των δικαστικών εξόδων»

Διάταξη του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 8ης Ιουλίου 1998 II - 2669

Περίληψη της διατάξεως

Διαδικασία — Δικαστικά έξοδα — Καθορισμός — Αποδοτέα έξοδα — Έννοια — Στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη — Έξοδα ταξιδίου και διαμονής προσώπων πλην των δικηγόρων των διαδίκων — Αμοιβή οικονομολόγου — Προϋποθέσεις επιστροφής των εξόδων (Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρα 91, στοιχ. β', και 92 § 1)

Ο κοινοτικός δικαστής δεν είναι αρμόδιος να καθορίζει τις αμοιβές που οφείλουν οι διάδικοι στους δικηγόρους τους, αλλά το ποσό μέχρι το οποίο μπορούν να αναζητηθούν αυτές οι αμοιβές από τον διάδικο ο οποίος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή το κοινοτικό δίκαιο δεν προβλέπει

διατάξεις περί τιμών, ο δικαστής οφείλει να εκτιμά ελεύθερα τα στοιχεία της υποθέσεως, λαμβάνοντας υπόψη το αντικείμενο και τη φύση της διαφοράς, τη σημασία της από πλευράς κοινοτικού δικαίου, καθώς και τις δυσκολίες της υποθέσεως, την έκταση της εργασίας που κλήθηκαν να επιτελέσουν οι

εκπρόσωποι ή οι σύμβουλοι στο πλαίσιο της ένδικης διαδικασίας και τα οικονομικά συμφέροντα που αντιπροσώπευσε η διαφορά για τους διαδίκους.

Τα έξοδα ταξιδιού και διανομής των προσώπων πλην του δικηγόρου του ενδιαφερομένου προσφεύγοντος δεν μπορούν να αναζητηθούν εκτός αν η παρουσία των προσώπων αυτών είναι αναγκαία στη δίκη. Όσον αφορά την αμοιβή του οικονομολόγου που προσέλαβε η προσφεύγουσα, μπορεί να

θεωρηθεί ως αναγκαίο έξοδο μόνον αν η παρέμβασή του ήταν απαραίτητη.

Δοθέντος ότι ο δικαστής, κατά τον καθορισμό των δικαστικών εξόδων που μπορούν να αναζητηθούν, λαμβάνει υπόψη όλες τις περιστάσεις των υποθέσεων μέχρι το χρονικό σημείο κατά το οποίο αποφαίνεται, δεν συντρέχει λόγος να αποφανθεί χωριστά για τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι διάδικοι στο πλαίσιο της παρούσας διαδικασίας καθορισμού των δικαστικών εξόδων.